

Hivern extrem ▶ Les reclamacions de les oenagés

Pàgines 2 a 4 <<<

El debat sobre la pobresa energètica ha estat i és un problema social de primer ordre. Darrere d'aquesta realitat que afecta al voltant del 10% de la població catalana, s'hi amaga una de les situacions més injustes que patim com a societat. Aquest dimecres, 18 de gener, Catalunya ha patit l'onada de fred més important dels darrers 5 anys. Entre 0 i -15 graus arreu del país. El mateix dia, el preu de la llum és el més alt dels darrers 4 anys: 92 euros el megawatt/hora, quan l'any passat, per les mateixes dates, costava un 33% menys.

El concepte de pobresa energètica no està definit al nostre país, però, segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), entre el 9 i l'11% de llars catalanes estan en situació de risc per la dificultat a l'hora d'assumir la despesa bàsica del consum energètic. Estem

Anàlisi

Oriol Illa

PRESIDENT DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR SOCIAL.

Més fred, cap tall

És il·lícit i èticament inacceptable que les elèctriques augmentin els seus beneficis a costa dels més vulnerables

parlant d'unes 645.000 persones a Catalunya. La situació de fred que viu el país obliga a protegir, encara més, els més vulnerables. La llei 24/2015, sorgida d'una iniciativa legislativa popular i aprovada per unanimitat al Parlament, continua plenament vigent en relació amb la prohibició de fer talls energètics davant de situacions de vulnerabilitat econòmica. No me n'estaré de repetir que és il·lícit, a més a més que èticament és inaccepta-

ble, que les elèctriques augmentin els seus beneficis a costa dels més vulnerables i, encara més, en situacions de fred intens.

A Catalunya i a Espanya, les polítiques energètiques s'han regit fonamentalment per consideracions econòmiques, ignorant que l'energia té una important dimensió social. Així doncs, un pas essencial per lluitar contra la pobresa energètica és reconèixer l'energia com a dret fonamental per a una vida digna. Un dret que han vulnerat sistemàticament algunes companyies subministradores tallant l'electricitat i el gas a famílies vulnerables mentre augmentaven els beneficis d'aquests grans oligopolis. L'any 2015, Gas Natural va tenir 1.502 milions d'euros de beneficis, dels quals 933 milions es van repartir entre els seus accionistes.

Les entitats socials tenim un pa-

per important en la lluita contra la pobresa energètica. Les entitats socials denunciem una situació injusta, però no hem parat d'atendre milers de persones afectades, sobretot, famílies amb pocs recursos i gent gran. Només durant l'any 2015, les entitats socials han destinat més de 200.000 euros a pagar factures de llum, gas i aigua.

Dret per a tothom

Amb la situació de fred extrem que vivim aquests dies, les entitats socials catalanes activem protocols específics perquè cap de les persones que atenem passi fred, i seguim reclamant que l'energia sigui un dret bàsic al qual tothom hauria de tenir accés a un preu just, de forma generalitzable i igualitària. No pot ser un privilegi per a uns quants, sinó un dret per a tothom. ≡

«Obrir el metro seria una solució per als sense sostre»

FERRAN BUSQUETS Director d'Arrels Fundació

CARME ESCALES
BARCELONA

Professionals i voluntaris d'Arrels Fundació intensifiquen aquests dies el seu acompanyament a aquelles persones que dormen al carrer. Ferran Busquets, director de l'entitat, demana que es provin noves estratègies.

—Crida l'atenció que ni el fred aconseguixi convèncer molts sense sostre perquè vagin a centres habilitats per l'Ajuntament de Barcelona en l'operació Fred. ¿Per què no ho volen?

—Hi ha moltes raons. Imaginem-nos 15 empleats d'una empresa als quals els proposen conviure uns dies en una casa de colònies. ¿Oï que no ens semblaria estrany que alguns no hi volguessin anar? Qui dorm al carrer també és un ciutadà. Alguns han tingut experiències negatives entre ells. Altres, simplement, tenen por de perdre el seu racó. Si no s'omple un recurs facilitat, és que alguna cosa falla en la proposta. Però no ens podem quedar en el 'no hi volen anar', 'no volen fer res'. Si un nen no vol anar a l'escola, ¿buscarem alternatives per intentar convèncer-lo? ¿Intentarem saber per què no ho vol?

—¿Considera que obrir les instal·lacions del metro de nit aquests dies en què fa més fred, com ja ha suggerit, és millor solució que un alberg?

—Crec que és una alternativa a una cosa que no ha funcionat. Ens ha d'importar més reduir aquesta xifra de gairebé mil persones dor-

FERRAN NADEU

LA PARRÒQUIA DE SANTA ANNA OBRE PER A INDIGENTS

Barcelona o La parròquia de Santa Anna de Barcelona ha obert les portes a persones sense sostre per oferir-los menjar i allotjament durant l'onada de fred. La monja teresiana Viqui Molins i altres

religiosos, com el sacerdot Peio Sánchez, treballaven en la iniciativa de crear un espai obert les 24 hores a la ciutadania, però han hagut d'accelerar-la davant les baixes temperatures.

mint al carrer, i més aquests dies, que on portar-los. Seria un pedaç, sí, però seria una solució més pròxima per a ells, dispersos per la ciutat. I no dic que s'hagi d'obrir tot el metro, sinó deixar oberts grans halls, com els de Catalunya, Universitat o Sagrada Família. ¿O no s'obre el metro de nit per un concert o un partit de futbol per a la resta de ciutadans?

—¿Què han fet aquests dies per reforçar la seva atenció a les persones sense sostre?

—Hem habilitat 15 places més a la nostra residència i hem sortit a buscar 15 persones expressament que sabem que són sempre més reluctants a acceptar-ho. No som els únics que reaccionem al fred. El rector de l'església de Santa Anna ha obert la seva església de nit i 13 persones que dormien al carrer gràcies a això ja no ho han hagut de fer. Això demostra que si ofereixes més solucions, sumes ajuda. Imaginem-nos que obrissin 20 parròquies més. Com més llocs hi hagi per dormir, més gent deixarà de fer-ho al carrer. Ens falla el consens polític. Entitats, administracions i polítics ens hauríem de coordinar per a les solucions a curt termini. Ja sabem que falta vivenda social, però el més urgent ara és qui dorm al carrer.

—Els veiem cada dia als caixers automàtics, ¿ens hem immunitzat?

—Posem dos grans estigmes sobre ells: diem que són ells els que no accepten una solució; i l'alcoholisme. L'alcohol a vegades és la causa, sí, però pràcticament sempre és una conseqüència de seguir al carrer. És la seva eina davant una situació tan dura.

—¿I el trastorn mental no és un estigma sobre ells?

—També. Però a la nostra societat encara li falta molta comprensió de la psiquiatria. Per això, encara més, s'ha de tenir en compte cada situació i treballem amb els equips de salut mental de persones sense llar (ESMES). ≡